

ASWOENSDAG

Wanneer?

Aswoensdag valt veertig weekdagen + zes zondagen voor Pasen.
Eerste dag van de veertigdagentijd

Betekenis

Het is een dag om zich extra te bezinnen over de vergankelijkheid van het leven.

Gebruiken

Op Aswoensdag wordt gevast: doorgaans wordt het middageten een sobere maaltijd. Heel wat christenen eten dan vis of eieren i.p.v. vlees.

Liturgie

Wie op Aswoensdag naar de kerk gaat, krijgt een askruisje op zijn voorhoofd. Die as is wat overblijft van palmtakjes van het vorig jaar die de priester of de koster verbrand hebben.

*Lieve God,
veertig dagen lang
wil ik helemaal anders gaan leven.
Mijn oude ik een beetje dood
mijn nieuwe ik meer en meer levend.
Mijn nieuwe ik ben Jij in mij:
ik wil luisteren naar Je woord,
begrijpen wat Je van mij vraagt.
Ik wil houden
van mensen dichtbij en veraf
zoals Jij dat doet.
Zegen me.
Bewaar me elke dag opnieuw.
Zo wordt het echt weer Pasen.*

Het askruisje, een symbool

Men spreekt van een symbool, wanneer verschillende betekenissen in één beeld vervat zijn.

As

Verwijst naar dood...

Als je papier of hout verbrandt, krijg je as, een levensloos hoopje stof. Als de priester een kruisje met as (= askruisje) geeft, kan hij zeggen: *'Bedenk dat gij van stof zijt en tot het stof der aarde zult wederkeren.'* Deze uitspraak confronteert de gelovige met zijn beperktheid en zijn stoffelijkheid... uiteindelijk is men maar een hoopje as.

... en zo naar zondigheid

Omdat 'dood' in de bijbel ook verstaan wordt als 'niet voluit leven', 'niet met je hart bij God leven', verwijst as naar 'zondigheid'.

Verwijst naar reiniging...

As heeft de kracht om schoon te maken, te reinigen. Nogal wat jeugdbewegingen gebruiken as vermengd met water als schuurmiddel om zwartgeblakerde kookpotten schoon te maken. Ook het glas van een kachel wordt gemakkelijker schoon, wanneer men een vochtige spons in het koude as van de vorige verbranding duwt en daarmee over het vuile glas wrijft.

...en zo naar nieuw leven

Zo verwijst het askruisje naar een keerpunt in het leven, naar bekering. Daarom zeggen sommige priesters bij het geven van een askruisje: *'Bekeer u en geloof in de Blijde Boodschap.'*

Verwijst naar vruchtbaarheid...

Boeren in derdewereldlanden verbranden stukken bos omdat deze grond een betere oogst oplevert. Ook in onze streken verbrandde men vroeger de stoppels van het koren op het veld, want as maakt de grond vruchtbaarder.

... en zo naar een vruchtbaar leven.

Een askruisje roept op om een leven te leiden dat 'vruchten' geeft. Daarvoor inspireren christenen zich op het evangelie. Veertig dagen willen ze zich daarover extra bezinnen.

Bij het verbranden van de palm legt de priester de nadruk op het kwade in het leven van de gelovige (= zondigheid) dat moet worden verbrand. Dat is de bekering (= reiniging) waartoe christenen telkens worden uitgenodigd. Tijdens een asviering staat men even stil bij de dood, om nadien voluit aandacht te hebben voor de kansen om een nieuw leven (= vruchtbaarheid) op te bouwen.

Kruisje

Het kruis is voor christenen het symbool van dood, én van leven, want doorheen de dood is Jezus het eeuwig leven binnengegaan..

Met het as van de palmtakjes van het vorig jaar (gebruik dat in de 14e eeuw ontstaan is), maakt de priester een *kruisje* op het voorhoofd, waarmee christenen willen zeggen dat ze wensen te leven zoals Jezus dat heeft gedaan.

Om te doen met kinderen

Nodig de kinderen uit om hun duim met as te zetten op een papier. Hiermee bedoelen ze dat ze meer soberheid willen nastreven tijdens de veertigdagentijd.